

Druga strona postępowania: GNA „O Evaggelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki” Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w rozumieniu art. 10 lit. g) dyrektywy 2014/24⁽¹⁾ do zakwalifikowania umowy jako „umowy o pracę” wystarczy, że stanowi ona umowę o pracę (charakteryzującą się podporządkowaniem) czy umowa taka powinna mieć szczególne cechy (na przykład w odniesieniu do rodzaju pracy, warunków zawarcia umowy, kwalifikacji kandydatów i elementów procedury ich wyboru), tak że wybór każdego pracownika jest wynikiem indywidualnego osądu i subiektywnej oceny jego osobowości przez pracodawcę? Czy umowy o pracę na czas określony zawarte na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak okres pozostawania bez pracy przez kandydata, wcześniejsze doświadczenie lub liczba niepełnoletnich dzieci, po formalnej kontroli dokumentów poświadczających oraz według określonej z góry procedury przyznawania punktów na podstawie wspomnianych kryteriów, takie jak umowy przewidziane w art. 63 ustawy 4430/2016, mogą zostać uznane za „umowy o pracę” w rozumieniu art. 10 lit. g) dyrektywy 2014/24?
- 2) Czy w świetle przepisów dyrektywy 2014/24 (art. 1 ust. 4, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19 ust. 1, art. 32 i art. 57 w związku z motywem 5 preambuły), Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 49 i 56) i karty praw podstawowych (art. 16 i 52) oraz zasad równego traktowania, przejrzystości i proporcjonalności dozwolone jest stosowanie przez organy publiczne innych środków – w tym umów o pracę – niż zamówienia publiczne w celu wykonania spoczywających na nich zadań leżących w interesie publicznym oraz ewentualnie na jakich warunkach, w sytuacji gdy stosowanie takich środków nie ma charakteru stałej organizacji usług publicznych, lecz – jak w przypadku przewidzianym w art. 63 ustawy 4430/2016 – następuje na czas określony w celu stawienia czoła nadzwyczajnym okolicznościom, jak również z powodów związanych ze skutecznością konkurencji bądź zgodnością z prawem funkcjonowania przedsiębiorstw działających na rynku zamówień publicznych? Czy takie powody i okoliczności, jak niemożliwość wykonania w nieprzerwany sposób zamówienia publicznego lub osiągnięcie większej korzyści ekonomicznej w porównaniu z (tą, jaka byłaby możliwa w przypadku) zamówienia publicznego, mogą zostać uznane za nadrzędne względny interesu ogólnego, które uzasadniają przyjęcie środka ograniczającego poważnie, pod względem zakresu i czasu trwania, działalność przedsiębiorstw w sektorze zamówień publicznych?
- 3) Czy w przypadku decyzji organu publicznego – takiej jak uchwały zaskarżone w postępowaniu głównym – która zdaniem tego organu dotyczy umowy niewchodzącej w zakres stosowania dyrektywy 2014/24 (na przykład, ponieważ jest to „umowa o pracę”), wyłączona jest ochrona sądowa przewidziana w art. 1 dyrektywy 89/665 w jej obowiązującej wersji, w sytuacji gdy skargę wnosi operator gospodarczy, który ma uzasadniony interes w tym, by zostało mu udzielone zamówienie publiczne o takim samym przedmiocie i który twierdzi, że niezgodnie z prawem dyrektywa 2014/24 nie została zastosowana z uwagi na przekonanie, że nie znajduje ona zastosowania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 18 maja 2017 r. – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce/TUIfly GmbH.

(Sprawa C-274/17)

(2017/C 239/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku ze zgłoszeniem choroby stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾? W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy spontaniczna nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku z niezgodnym z prawem pracy i układem zbiorowym zaprzestaniem wykonywania pracy („dziki strajk”) stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004? W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy nadzwyczajna okoliczność musiała zaistnieć w przypadku samego odwołania lotu, czy też obsługujący przewoźnik lotniczy jest uprawniony, ze względów ekonomicznych dotyczących przedsiębiorstwa, do sporządzenia nowego planu lotów?
- 4) W razie udzielenia na pytania pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy w wypadku możliwości zapobiegnięcia znaczenie ma sama nadzwyczajna okoliczność, czy też skutki wystąpienia nadzwyczajnej okoliczności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 18 maja 2017 r. – Friedemann Schoen, Brigitta Schoen/TUIfly GmbH**

(Sprawa C-275/17)

(2017/C 239/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Friedemann Schoen, Brigitta Schoen

Strona pozwana: TUIfly GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku ze zgłoszeniem choroby stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾? W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy spontaniczna nieobecność znaczącej dla wykonywania lotów części pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego w związku z niezgodnym z prawem pracy i układem zbiorowym zaprzestaniem wykonywania pracy („dziki strajk”) stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004? W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: jak duży musi być procentowy udział nieobecności, aby przyjąć taką okoliczność?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze i pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej: Czy nadzwyczajna okoliczność musiała zaistnieć w przypadku samego odwołania lotu, czy też obsługujący przewoźnik lotniczy jest uprawniony, ze względów ekonomicznych dotyczących przedsiębiorstwa, do sporządzenia nowego planu lotów?